

EEN GOEDE DAAD, EEN GEBOD

Rabbijn Eli'jahoe Chaïm Meizel was een van de grote en befaamde rabbijnen in Lodz (Polen) in de tweede helft van de 19de eeuw. Hij stond bekend als een man van liefde die dag en nacht klaarstond om waar nodig te helpen. Op een donderdagavond zat de rabbijn met zijn kleinzoon te leren. Zijn kleinzoon had een heleboel vragen over het deel van de Talmoed dat ze die week hadden geleerd en de rabbijn probeerde de vragen van zijn kleinzoon een voor een te beantwoorden.

Terwijl ze daar samen zaten te leren kwam er onverwacht een man binnen die een sefer, een Joods studieboek, op de tafel van de rabbijn legde en aangaf dat hij het wilde verkopen. Hij noemde er meteen een prijs bij en de rabbijn stemde onmiddellijk in en gaf hem, zonder af te willen dingen, het gevraagde bedrag. Dankbaar verliet de bedelaar de kamer.

Toen de man vertrokken was vroeg zijn kleinzoon verbaasd waarom hij dit boek had gekocht, immers in zijn bibliotheek stonden toch al een paar precies dezelfde exemplaren. Bovendien was het bedrag dat gevraagd werd aan de hoge kant voor een exemplaar dat er niet echt meer goed uitzag!

Waarop zijn grootvader, de rabbijn, antwoordde dat als iemand donderdagavond laat in de avond langskomt om een boek te verkopen, hij kennelijk financieel zwaar in de problemen zit en geen geld heeft om voor de heilige sjabbat eten te kopen. En hij vervolgde met te zeggen: "Het is een mitswa, een goede daad en een gebod, om mensen in nood bij te staan. Binnen dat kader heb ik het boek gekocht, hoewel ik het echt niet nodig had."